

ชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับ
ความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต
อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร *

White Community: Empowering People to Improve
Drug Safety in Klong Naew Likhit Community,
Krathum Baen District, Samut Sakhon Province

วิไลวรรณ พันธูปิว, พระมหาประกาศิต ฐิติปสิทธิกร, และ สุรัตน์ พักน้อย
Wilaiwan Phanthapiw, Phramaha Prakasit Thitipassitthikorn, and Surat Paknoi
วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Buddhapanyasri Dvaravati Buddhist College,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author, E-mail: thanatat8719@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 2) เพื่อส่งเสริมกิจกรรม การเสริมพลังอำนาจประชาชน เพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และ 3) เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จของชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ใช้แนวคิดการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน แนวคิดการมีส่วนร่วม แนวคิดการสร้างเครือข่าย และแนวคิดการเสริมพลังอำนาจ เป็นกรอบการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ใน

* ได้รับบทความ: 17 กรกฎาคม 2568; แก้ไขบทความ: 29 กันยายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 1 ตุลาคม 2568

Received: July 17, 2025; Revised: September 29, 2025; Accepted: October 1, 2025

การวิจัยมี แบบสัมภาษณ์, แบบบันทึกข้อมูลกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้ว เขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหายาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต ซึ่งการแพร่ระบาดของของยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน และวัยทำงาน ส่งผลให้บางคนเข้าสู่วงจรยาเสพติด 2) การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยยาเสพติด โดยกิจกรรมชุมชนสีขาวเป็นการสร้างพื้นที่ที่ปราศจากยาเสพติด ที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและลดการแพร่ระบาดของยาเสพติด 3) การเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชน ให้ปลอดภัยยาเสพติด โดยการออกแบบและดำเนินกิจกรรมป้องกันยาเสพติด ประกอบด้วย การสร้างกลุ่มเฝ้าระวัง การเสริมทักษะและความรู้การจذبอบรมเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด และการสร้างความเข้มแข็งให้แกนนำชุมชนช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย วิเคราะห์ปัญหาและความเห็นของชุมชนโดยตรวจสอบปัญหายาเสพติด การเสริมพลังอำนาจของประชาชน โดยการเสริมทักษะและความรู้การจذبอบรมเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและการสร้างความเข้มแข็งให้แกนนำชุมชน

คำสำคัญ: ชุมชนสีขาว; การมีส่วนร่วมของชุมชน; การเสริมพลังอำนาจ; สมุทรสาคร

Abstract

This research aims to 1) study the drug problem in the community of Khlong Naew Likhit, Krathum Baen District, Samut Sakhon Province, 2) promote activities to empower people to improve drug safety in the community of Khlong Naew Likhit Krathum Baen District, Samut Sakhon Province, and 3) extract lessons from the success of the White Community: Empowering people to improve the community to be drug-free in the community of Khlong Naew Likhit, Krathum Baen District, Samut Sakhon Province. The concepts of preventing drug problems in the community, the concept of participation, the concept of networking, and the concept of empowerment were used as the research framework. The research

instruments are interview form and an activity data recording form. Data were analyzed using content analysis and descriptive writing.

The research results found that 1) the drug problem in the community of Khlong Naew Likhit, where the prevalence of drugs tends to increase. Especially in the youth and working age groups, some people enter the drug cycle. 2) Empowering the people to improve drug safety. White Community activities are the creation of drug-free areas that emphasize the participation of people in all sectors of the community to prevent and reduce the spread of drugs. 3) Empowering the people to improve the community to be safe from drugs by designing and implementing drug prevention activities, including creating surveillance groups, enhancing skills and knowledge, organizing training on drug problems, and strengthening community leaders to increase their potential to work effectively. The knowledge from this research includes analyzing problems and opinions of the community by examining drug problems, empowering the people by enhancing skills and knowledge, organizing training on drug problems, and strengthening community leaders.

Keywords: White Community; community participation; empowerment; Samut Sakhon

1. บทนำ

ด้วยสถานการณ์มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดจำนวนมากในทุกพื้นที่ของประเทศไทย และชุมชน เป็นภัยร้ายแรงในสังคมไทยมายาวนานโดยมีรูปแบบการแพร่กระจายที่หลากหลายมากขึ้นซึ่งปรากฏว่าในกลุ่มเยาวชนที่มีโอกาสติดยาเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากความอยากรู้อยากลองรวมทั้งประชาชนทั่วไปในกลุ่มผู้ที่ว่างงาน อีกทั้งมีปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สังคม หรือ ค่านิยมต่าง ๆ ที่เป็นแรงผลักดัน ประกอบกับสถานการณ์มูลค่ายาเสพติดที่ลดลงส่งผลให้หาซื้อยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ได้ง่าย และก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ปัญหาสุขภาพจิตของผู้เสพ รวมถึงผลกระทบต่อสังคมเศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศโดยรวม สถานการณ์ปัจจุบันใน

ประเทศไทยกำลังประสบกับภาวะวิกฤติจากปัญหาเรื่องยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยพยายามแก้ไข เพื่อให้หมดไปจากประเทศ มีการกำหนดทั้งนโยบายและกลยุทธ์ที่จะป้องกันและปราบปรามไว้อย่างชัดเจน แต่กลับมีปริมาณมากขึ้น การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (มิ่งขวัญ คงเจริญ และ อาชญญา รัตนอุบล, 2554)

การเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชน เกิดจากการรวมกลุ่มของสมาชิกที่มีความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน มีวิถีชีวิตเดียวกัน มีความร่วมมือ ร่วมใจ สร้างประโยชน์ และควบคุมสมาชิกในชุมชน ที่จะจัดการให้เกิดความเสมอภาค การกระจายทรัพยากร แล้วส่งผลดีต่อชุมชน ขณะที่การพัฒนาชุมชนให้พึ่งตนเองทางเศรษฐกิจและมีความเข้มแข็งพร้อมไปกับการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ เมื่อบุคคลมองเห็นคุณค่าแห่งตนก็มักจะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในพลังอำนาจของตนเองที่พร้อมจะนำออกมาขับเคลื่อนเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง ยิ่งพลังอำนาจ ดังกล่าวถูกหลอมรวมจากคนในชุมชนภายใต้มิติของความสัมพันธ์ ความไว้วางใจเชื่อใจต่อกัน ก็ยิ่งทำให้เกิดอำนาจแบบทวีคูณอันเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการพัฒนาคนและชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตขึ้นได้ กระบวนการสร้างเสริมความปลอดภัยจากยาเสพติดในชุมชน มุ่งเน้นให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชุมชน เพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยจากยาเสพติดและลดพฤติกรรมเสี่ยงระดับบุคคล เนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยจากยาเสพติดเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหา เช่น ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งจากการถูกปล้นชิงทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย การฆ่า การข่มขืน หรือปัญหาความไม่ปลอดภัยและความเสี่ยงต่อการติดสารเสพติดของเยาวชน หรือปัญหาอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น การสร้างเสริมความปลอดภัยจากยาเสพติดในชุมชน จึงมีความสำคัญการลดปัญหาความไม่ปลอดภัยดังกล่าวทำให้คนในชุมชนมีชีวิตที่สงบสุข ปราศจากภัยอันตรายที่ส่งผลทำลายสุขภาพและชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างเสริมความปลอดภัยที่ประกอบไปด้วยกระบวนการดำเนินงานที่เป็นลำดับขั้นตอน และอาศัยความร่วมมือของชุมชนเป็นพื้นฐาน ย่อมทำให้เกิดการแก้ไขปัญหา และการจัดการเรื่องความปลอดภัยจากยาเสพติดในชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (จันทร์มา มณีฉาย, อัครศิริ ลาปี่, และ สุพัฒพงศ์ แยมอิม, 2565)

จากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีการเชื่อมโยงที่ซับซ้อนและสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างเป็นระบบ ยากที่จะใช้แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งในการแก้ไขปัญหาก็ได้ ดังนั้นการแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงต้องใช้ความละเอียดรอบด้านและให้ความสำคัญกับความเป็นองค์รวมให้มากที่สุด จำเป็นต้อง

ดำเนินการร่วมกันทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การติดตามอย่างเข้มงวดในชุมชนที่สำคัญอย่างยิ่งคือการมีส่วนร่วมของครอบครัวหรือผู้ดูแลในการทำปบาทหน้าที่เพื่อป้องกันไม่ให้สมาชิกในครอบครัวใช้สารเสพติดได้ กล่าวคือทำให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างพลังอำนาจความเข้มแข็งให้กับครอบครัว เพราะครอบครัวเปรียบเสมือนหน่วยย่อยของชีวิตเป็นเสมือนรากฐานความมั่นคงของบ้าน ครอบครัวเกิดความเข้มแข็งจะสามารถมีระบบและกลไกในการจัดการกับสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ที่จะเข้าไปในครอบครัวได้และสามารถรักษาคุณภาพของตนเองให้ดำรงอยู่ได้ จะเป็นปราการด่านแรกในการป้องกัน จากการถูกทำลายด้วยอารยธรรมทางวัตถุนิยมทุนนิยมทางอุตสาหกรรมและลัทธิบริโภคนิยมที่แทรกซึมอยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศ ในขณะที่ครอบครัวมีพลังอำนาจความเข้มแข็งรากฐานของประเทศก็เกิดความเข้มแข็ง มั่นคงตามมาสามารถรองรับระบบต่าง ๆ ได้

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อศึกษาปัญหาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อส่งเสริมกิจกรรม การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร และเพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จของชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชน ให้ปลอดภัยจากยาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร โดยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น การเตรียมการ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การสังเกตผล และการสะท้อนผล

บทความวิจัยนี้นำเสนอถึงการเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและลดการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยผู้ที่เคยติดยาเสพติดจำนวนหนึ่งสมัครใจเข้าร่วมโครงการฟื้นฟู การเสริมทักษะและความรู้การจัดการเกี่ยวกับปัญหาเสพติด การสร้างความเข้มแข็งให้แกนนำชุมชนเน้นการประสานงานระหว่างบ้าน วัด และชุมชน อย่างยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัญหายาเสพติดในชุมชนชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

2.2 เพื่อส่งเสริมกิจกรรมชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

2.3 เพื่อถอดบทเรียนความสำเร็จของชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชน ให้ปลอดภัยยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตพื้นที่การศึกษา คือ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ของชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างไว้เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับการวิจัย มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และมีความถูกต้องเชื่อถือได้ การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Validity) ประกอบด้วย 1) ดำเนินการตรวจสอบปรับปรุง การแบ่งวรรคตอน การสะกดคำ การจัดวางข้อความ การพิสูจน์อักษรของเครื่องมือ และนำเครื่องมือที่สร้างไว้เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมดูแลนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อความ การนิยามศัพท์ ความสอดคล้องครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษาและความเข้าใจของข้อความ หรือเนื้อหางานวิจัย 2) ผู้วิจัยนำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมดูแลนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยเรื่อง ชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 3) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ให้มีความเที่ยงตรง (Validity) ตามที่ผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำ 4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมดูแลนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความครบถ้วนตามคำนิยามอีกครั้ง โดยแบบสอบถามทั้งหมดได้รับการปรับปรุงให้สมบูรณ์ 5) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับจริง และนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

6) ผู้วิจัยลงพื้นที่ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บข้อมูลการวิจัยโดยการจดบันทึก การถ่ายภาพ และการบันทึกเสียง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกจากผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ด้านการเสริมพลังอำนาจประชาชนระดับชุมชนให้ปลอดภัยยาเสพติดในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยจึงได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทุกพื้นที่ที่ได้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) รวม 20 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐด้านพัฒนาชุมชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 6 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มประชาชนในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่างผู้ร่วมปฏิบัติการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มประชาชนในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิตที่เข้าร่วมกลุ่ม โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ต้องเป็นสมาชิกกลุ่ม 2) ต้องเป็นผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องด้านการเสริมพลังอำนาจประชาชนระดับชุมชนให้ปลอดภัยยาเสพติด 3) มีความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษา จำนวน 10 คน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค Participatory Workshop และเทคนิค AIC เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม คือ แบบสัมภาษณ์ โดยไม่กำหนดโครงสร้างในข้อคำถาม เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จึงกำหนดให้ตัวผู้วิจัยเองเป็นเครื่องมือในการวิจัย นอกจากตัวผู้วิจัยเองผู้วิจัยก็ยังเลือกใช้เครื่องมืออื่น ๆ เช่น แบบบันทึกข้อมูลกิจกรรม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการบันทึกข้อมูลจากกระบวนการทำกิจกรรมตามกรอบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จึงจำแนกวิเคราะห์ เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลที่เกิดจากการขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอด้วยเทคนิคการเล่าเรื่อง (Story Telling) โดยครอบคลุมประเด็นของเรื่องที่ทำ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ผลการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เห็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ตระหนักถึงประเด็นสำคัญของการวิจัย คือ ข้อมูล

ที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมนั้น ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถตอบปัญหาของการวิจัยได้ชัดเจนสมบูรณ์ และสอดคล้องกับกรอบความคิดในการวิจัยหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลตลอดกระบวนการวิจัย และในส่วนการนำเสนอผลการวิจัย ใช้วิธีการนำเสนอข้อมูลแบบบรรยายอธิบาย และพรรณนาจากการวิเคราะห์เชิงประจักษ์ ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็น สรุปนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาปัญหายาเสพติดในชุมชนชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุมแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า ชนิดของยาเสพติดที่แพร่ระบาด ส่วนใหญ่คือ ยาบ้า และบางส่วนคือยาไอซ์ ซึ่งเข้าถึงง่ายในพื้นที่ใกล้เมืองและอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ กลุ่มวัยรุ่นและแรงงานในพื้นที่อุตสาหกรรมเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากขาดการควบคุมดูแลจากครอบครัวและแรงกดดันทางเศรษฐกิจ โดยสาเหตุจากปัญหาความยากจนและแรงงานอพยพส่งผลให้คนบางกลุ่มหันไปใช้ยาเสพติดเพื่อบรรเทาความเครียด ครอบครัวที่มีปัญหาแตกแยก และการขาดการสนับสนุนทางอารมณ์เป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งการควบคุมยาเสพติดยังขาดประสิทธิภาพ และมีการลักลอบจำหน่ายอย่างต่อเนื่องการขาดรายได้ และชุมชนเกิดความแตกแยก ความไม่ไว้วางใจระหว่างเพื่อนบ้าน และเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น

4.2 ผลการส่งเสริมกิจกรรมชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุมแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการดำเนินกิจกรรม “ชุมชนสีขาว” การสร้างความตระหนักรู้และให้ความรู้จัดอบรมเกี่ยวกับอันตรายของยาเสพติดให้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ วัยรุ่น ผู้ปกครอง และแกนนำชุมชน ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่เข้าใจง่าย เช่น โปสเตอร์ วิดีโอ และการแสดงในท้องถิ่น การส่งเสริมการรวมกลุ่มของชุมชน จัดตั้ง “ชมรมชุมชนสีขาว” ที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มอายุ สนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ในชุมชน เช่น การกีฬา การสันทนาการ และงานประเพณีการเสริมพลังอำนาจประชาชนสนับสนุนให้ประชาชนมีบทบาทในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดฝึกอบรมแกนนำชุมชนให้มีทักษะในการให้คำปรึกษาและติดตามปัญหาการเฝ้าระวังและติดตามผลตั้งกลุ่มเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในชุมชน โดยมีแกนนำและตำรวจชุมชนร่วมมือกันใช้เทคโนโลยี เช่น การแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อยุติยา

เหตุการณ์ที่น่าสงสัย โดยการดำเนินงานความร่วมมือที่เพิ่มขึ้น ประชาชนในชุมชนให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น การลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง เนื่องจากมีการเฝ้าระวังที่เข้มแข็งขึ้น การพัฒนาที่ยั่งยืน ชุมชนเริ่มมีความสามารถในการดูแลและป้องกันปัญหาได้ด้วยตนเอง กิจกรรม “ชุมชนสีขาว” ที่เน้นการเสริมพลังอำนาจประชาชนในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิตได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในระดับที่น่าพึงพอใจ โดยประชาชนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงและยกระดับความปลอดภัยจากปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ทั้งนี้ การพัฒนาที่ต่อเนื่องและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ จะช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนของผลสำเร็จในอนาคต

4.3 ผลการถอดบทเรียนความสำเร็จของชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชนให้ปลอดภัยยาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้นำและสมาชิกชุมชน ผู้นำชุมชนและอาสาสมัคร มีบทบาทสำคัญในการจัดการและรณรงค์ป้องกันยาเสพติด โดยสร้างความไว้วางใจและความรู้สึกเป็นเจ้าของในชุมชน ทำให้คนในชุมชนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา ครอบครัวและโรงเรียน มีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำและอบรมเยาวชน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดและตระหนักถึงความสำคัญของการหลีกเลี่ยงยาเสพติด การสร้างเครือข่ายและการส่งเสริมกิจกรรมป้องกันมีการจัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครในชุมชน เพื่อช่วยสอดส่องและรายงานปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ชุมชนได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์และเชิงสร้างพลัง เช่น กีฬา งานศิลปะ และการอบรมทักษะอาชีพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเป็นทางเลือกให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ การให้ความรู้และการรณรงค์มีการอบรมและให้ความรู้แก่คนในชุมชน เกี่ยวกับโทษและผลกระทบของยาเสพติด เพื่อสร้างความเข้าใจในวงกว้าง และเพื่อให้ประชาชนมีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น การรณรงค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์และสื่อท้องถิ่นช่วยให้คนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนและฟื้นฟูผู้เสพยาชุมชนได้จัดตั้งระบบแจ้งเหตุที่ปลอดภัย เพื่อให้สมาชิกในชุมชนสามารถแจ้งเหตุการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจอันตราย มีการฟื้นฟูผู้ที่เสพยาเสพติด โดยไม่ตีตรา และให้ความช่วยเหลือในการปรับตัวกลับเข้าสู่สังคม สร้างโอกาสให้ผู้ที่เคยเสพยาเสพติดกลับมาใช้ชีวิตที่ดี โดยผลลัพธ์การเสริมพลังอำนาจประชาชนและการสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนทำให้เกิดการลดจำนวนผู้เสพยาและลดอัตราการ

แพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญ ชุมชนบ้านคลองแนวลิขิตสามารถรักษาความปลอดภัยจากยาเสพติดได้อย่างยั่งยืนผ่านการสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความร่วมมือที่แข็งแกร่งภายในชุมชน

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาปัญหายาเสพติดในชุมชนชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัญหายาเสพติดในชุมชนชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน และวัยทำงาน ยาเสพติดที่พบแพร่ระบาดมากที่สุด ได้แก่ ยาบ้าและยาไอซ์ ส่งผลให้บางคนเข้าสู่วงจรยาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ หมูธิมา และ บุญเอื้อ บุญฤทธิ์ (2564) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาเขตสวนหลวง พบว่า ลักษณะการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นในกลุ่มเยาวชนและสภาพการจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด มีหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมการดำเนินงาน โดยมีสมาชิกสภาเขตสวนหลวง ผู้นำชุมชนและ คณะกรรมการชุมชนเป็นแกนนำในการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชน มีการร่วมคิดร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนตนเอง

2. ผลการส่งเสริมกิจกรรมชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า กิจกรรมชุมชนสีขาวเป็นการสร้างพื้นที่ที่ปราศจากยาเสพติด โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันและลดการแพร่ระบาดของยาเสพติด รวมถึงการเสริมสร้างความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยจำนวนผู้ใช้และผู้ค้ายาเสพติดลดลง หลังเริ่มโครงการ ผู้ที่เคยติดยาเสพติดจำนวนหนึ่งสมัครใจเข้าร่วมโครงการฟื้นฟู การลดพื้นที่เสี่ยงในชุมชน พื้นที่ที่เคยมีการกระทำความผิด คือ โรงเรือนร้าง ซอยเปลี่ยว ถูกปรับปรุงให้เป็นลานกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุฒินา มหาทรัพย์สมบัติ และ มาลี จิรวัฒนานนท์ (2567) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผู้นำชุมชน” กับ กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในการทำงานด้านยาเสพติดในชุมชนแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร พบว่า กระบวนการทำงานแบบ

มีส่วนร่วมกับชุมชนของผู้นำชุมชนในการทำงานด้านยาเสพติด ประกอบด้วย 1) สอดส่องเฝ้าระวัง (การสอดส่อง ดูแล และเฝ้าระวังยาเสพติด) 2) เปิดดวงชวนคุย (การพูดคุย แลกเปลี่ยน และวางแผนการทำงาน) 3) ร่วมปฏิบัติการ (การทำงานด้านยาเสพติดตามสถานการณ์ในชุมชน) 4) ติดตามดูแลป้องกัน (การติดตาม ดูแล และช่วยเหลือ) ซึ่งมีความเป็นพลวัตและเป็นวัฏจักรที่แต่ละกระบวนการส่งผลซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดผลลัพธ์ต่อระดับบุคคล กลุ่มคน ชุมชน และสังคม อันเป็นทุนและพลังที่ใช้ขับเคลื่อนการทำงานระดับชุมชน และได้ขยายการทำงานร่วมกับบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กรภายนอก ที่ช่วยสนับสนุนการทำงานด้านยาเสพติดทั้งในประเด็นการป้องกันก่อนเกิดปัญหา การแก้ไขปัญหา และการป้องกันปัญหาซ้ำรอยเดิม และสอดคล้องกับงานวิจัยของนริศรา จริยะพันธุ์, จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, และ เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ (2566) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ทุนทางสังคม และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมเชิงบวกต่อความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักในความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การเป็นเจ้าของพื้นที่ และเป็นเจ้าของปัญหา ตลอดจนการสร้างให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การสร้างความเชื่อมั่นต่อตัวผู้นำ และความรู้สึกถึงความเป็นพวกเดียวกัน เพื่อเพิ่มเติมข้อมูลด้านการข่าวที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจให้ภาคประชาชนอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างแท้จริง

3. ผลการถอดบทเรียนความสำเร็จของชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชน
ยกระดับชุมชนให้ปลอดภัยยาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การออกแบบและดำเนินกิจกรรมป้องกันยาเสพติด ประกอบด้วย การสร้างกลุ่มเฝ้าระวัง การเสริมทักษะและความรู้การจัดอบรมเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด การสร้างความเข้มแข็งให้แกนนำชุมชนช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมกีฬาสร้างความสามัคคี การแสดงวัฒนธรรมท้องถิ่น กิจกรรมจิตอาสาช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐนันท์ ประชุม (2567) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในประเทศไทย : กรณีศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างตำรวจภูธรภาค 4 และภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาผู้ป่วยจิตเวชอันเนื่องมาจากการใช้

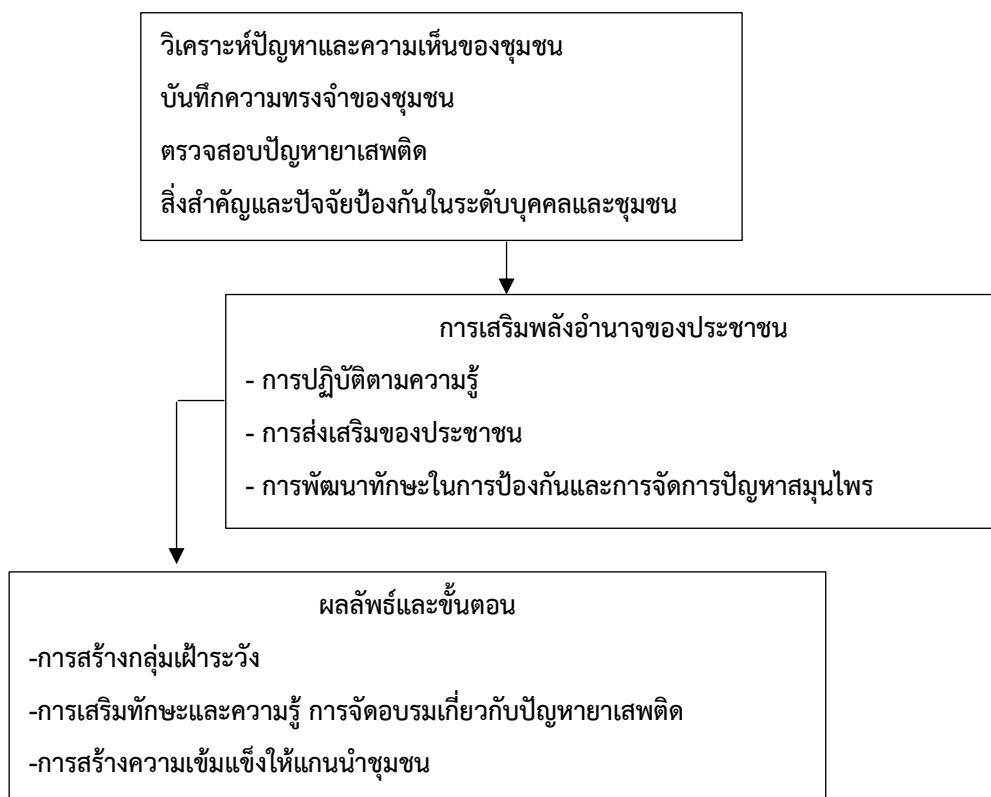
ยาเสพติดก่อเหตุรุนแรงในชุมชน พบว่า การดำเนินงานของตำรวจภูธรภาค 4 ในความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย มีความร่วมมือแบบเป็นทางการ (Formal Type) ซึ่งมีรูปแบบการบริหารจัดการบนแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองโดยเครือข่าย (Network Governance) และแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันหลายภาคส่วน (Collaborative Governance) ซึ่งมีสภาพปัญหาและอุปสรรคในการประสานงาน ได้แก่ 1) ปัญหาความเข้าใจนิยามผู้ป่วยจิตเวชที่มีภาวะอันตรายคลาดเคลื่อนกัน 2) ปัญหาตัวผู้ป่วย ครอบครัวและชุมชน ซึ่งสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวโดยทำเสริมสร้างความเข้าใจนิยาม ขั้นตอนการปฏิบัติและประชาสัมพันธ์กับทุกภาคส่วนได้รับรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภธร ศิวรัตน์ (2566) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในครอบครัวที่แตกแยกในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า สาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติด 4 ประการคือ 1) เกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ 2) สาเหตุจากการถูกหลอกลวง 3) สาเหตุที่เกิดจากความเจ็บป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อมและครอบครัว เช่น การคบเพื่อนไม่ดี อาศัยอยู่ใกล้แหล่งชุมชนที่ค้าขายยาเสพติดหรือมีบุคคลในครอบครัวเสพ

6. องค์ความรู้จากการวิจัย

ผลมาจากการวิจัย ชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยจากยาเสพติด ในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร (ดังภาพที่ 1) โดยปัญหายาเสพติดในชุมชนชุมชน ซึ่งการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและวัยทำงาน ยาเสพติดที่พบแพร่ระบาดมากที่สุด ได้แก่ ยาบ้าและยาไอซ์ ส่งผลให้บางคนเข้าสู่วงจรยาเสพติด การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัยยาเสพติด เป็นการสร้างพื้นที่ที่ปราศจากยาเสพติด โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนทุกภาคส่วน ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน วัด และหน่วยงานภาครัฐ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การเสริมพลังอำนาจให้ชุมชนมีบทบาทกำหนดทิศทางและออกแบบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงโครงสร้างและพฤติกรรม ได้แก่ การลดพื้นที่เสี่ยง การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง การเสริมสร้างแกนนำชุมชน และการใช้กิจกรรมทางวัฒนธรรม กีฬา และจิตอาสาเพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สะท้อนว่าการเสริมพลังประชาชนเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จของการป้องกันยาเสพติดและสามารถนำไปปรับใช้ในชุมชนอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้รวมถึง เพื่อป้องกันและลดการแพร่ระบาดของยาเสพติด

รวมถึงการเสริมสร้างความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยจำนวนผู้ใช้และผู้ค้ายาเสพติดลดลง หลังเริ่มโครงการ ผู้ที่เคยติดยาเสพติดจำนวนหนึ่งสมัครใจเข้าร่วมโครงการฟื้นฟู การลดพื้นที่เสี่ยงในชุมชน พื้นที่ที่เคยมีการกระทำความผิด คือ โรงเรือนร้าง ซอยเปลี่ยว ถูกปรับปรุงให้เป็นลานกิจกรรมหรือพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะในช่วงเวลากลางคืน การจัดตั้งเวรยามของชาวบ้านช่วยลดการเกิดเหตุอาชญากรรม และการเสริมพลังอำนาจประชาชนยกระดับชุมชน ให้ปลอดภัยยาเสพติดในชุมชนการออกแบบ และดำเนินกิจกรรมป้องกันยาเสพติด โดยการสร้าง กลุ่มเฝ้าระวัง การเสริมทักษะและความรู้การจัดอบรมเกี่ยวกับปัญหาเสพติด การสร้างความ เข้มแข็งให้แกนนำชุมชนช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมกีฬาสร้าง ความสามัคคี การแสดงวัฒนธรรมท้องถิ่น กิจกรรมจิตอาสาช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน

ภาพที่ 1. องค์ความรู้ชุมชนสีขาว: การเสริมพลังอำนาจประชาชนเพื่อยกระดับความปลอดภัย จากยาเสพติดในชุมชนบ้านคลองแนวลิขิต อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาครัฐควรกำหนดนโยบายที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการการป้องกันและแก้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

7.1.2 การปรับปรุงกลไกการกำกับดูแล ควรมีการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาส่งเสริมกิจกรรมการป้องกันและแก้ปัญหาอาชญากรรม

7.1.3 การเพิ่มงบประมาณหรือทรัพยากรสนับสนุน ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณหรือทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีระบบติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

7.2.1 การศึกษาผลกระทบระยะยาวของนโยบายที่นำไปใช้ ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อประเมินผลในระยะยาว เพื่อให้เห็นผลกระทบที่แท้จริงทั้งทางบวกและลบ

7.2.2 การเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาในต่างประเทศ ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับประเทศที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน เพื่อหาแนวทางหรือบทเรียนที่สามารถนำมาปรับใช้ได้

7.2.3 การเน้นการวิจัยแบบสหวิทยาการ สนับสนุนให้มีการทำวิจัยร่วมกันระหว่างนักวิชาการจากหลากหลายสาขา เพื่อให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมและรอบด้านมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จันทร์ดา มณีฉาย, อัครศิริ ลาป้อ, และ สุพัฒพงศ์ แยมอ้อม. (2565). *การเสริมพลังอำนาจชุมชนกับบทบาทของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กรณีศึกษา ตำบลท่าชนะ อำเภوتاชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี* (ค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.

- ณัฐนันท์ ประชุม. (2567). แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย : กรณีศึกษา
แนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างตำรวจภูธร ภาค 4 และภาคีเครือข่ายในการเฝ้า
ระวัง และแก้ไขปัญหาผู้ป่วยจิตเวชอันเนื่องมาจากการใช้ยาเสพติดก่อเหตุรุนแรงใน
ชุมชน. *วารสารรัฐศาสตร์*, 66(2), 38-47.
- นภธร ศิวรัตน์. (2567). การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดใน
ครอบครัวที่แตกแยกในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. *Interdisciplinary Academic
and Research Journal*, 3(2), 269-280.
- นริศรา จริยะพันธุ์, จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, และ เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์. (2566). ปัจจัยเชิง
สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของชุมชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดใน
พื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารสหวิทยาการและความยั่งยืนปริทัศน์
ไทย*, 12(2), 100-112.
- พูนัฏา มหาทรัพย์สมบัติ, และ มาลี จิรวพัฒนานนท์. (2567). “ผู้นำชุมชน” กับ กระบวนการ
ทำงานแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในการทำงานด้านยาเสพติดในชุมชนแห่งหนึ่งของ
กรุงเทพมหานคร. *วารสารชุมชนวิจัยและพัฒนาสังคม*, 18(3), 381-396.
- มิ่งขวัญ คงเจริญ, และ อาชัญญา รัตนอุบล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างพลัง
อำนาจของชุมชน เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้. *Journal of
Multidisciplinary in Social Sciences*, 7(2), 19-36.
- ศักดิ์ หมูธิมา, และ บุญเอื้อ บุญฤทธิ์. (2564). การจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน
ปัญหายาเสพติด ในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาเขตสวนหลวง. *วารสารมหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี*, 13(2), 11-25.